

עֶשֶׂר סְגוּלוֹת לְמַחִילַת עוֹנוֹתֵינוּ

[“אוצרות התורה” לפרשת נצבים – הרב משה צוריאלי]

“ויתשם ה' מעל אדמתם באף וחמה ובקצף גדול, וישליכם אל ארץ אחרת כיום הזה” (דברים כט/כז).
התוכחה איומה. – מה הן “הסגולות” להשיג מחילת עונותינו?

א. להיות האדם מוחל על כבודו. – “כל המעביר על מדותיו, מעבירין לו על כל פשעיו” (ר"ה יז).
פירש"י: “שאינו מדקדק למדוד מדה למצעים אותו, ושָׁכְרוּ מדה כנגד מדה שאין מדת הדין מדקדקת אחריו”.

ב. “העושה דבר עבירה ומתבייש בה, מוחלין לו על כל עונותיו” (ברכות יב).

ג. כל העונה “יהא שמייה רבה מברך” בכל כחו, קורעין לו גזר דינו” (שבת קיט).

ד. “תקנתי להם סדר קרבנות. בזמן שקורין בהן לפני מעלה אני עליהם כאילו הקריבום לפני ואני מוחל להם על כל עונותיהם” (תענית כז).

ה. “כל המשַׁמֵּר שבת כהלכתו, אפילו עובד ע"ז פְּדוֹר אנוש, מוחלין לו” (שבת קיח).

ו. “אמר לו הקב"ה לדוד, בשעה שהצרות באות על ישראל בעונותיהן, יעמדו לפני באגודה אחת ויתוודו על עונותיהן, ויאמרו לפני 'סליחה' ואני אענה אותם” (תדא"ז פ"כג).
“כל מי שחוטא ואומר 'חטאתי', אין רשות למלאך ליגע בו” (במד"ר כ"ט).

ז. “בשעה שהחכם יושב ודורש (בקהל) ועונין אחריו, “יהא ש"ר מברך...” הקב"ה מוחל כל עונותיו”.
(קוה"ר ט', פסקא: ומצא בה איש מסכן וחכם).

ח. גלות מכפרת על הכל. (סנהדרין לו).

ע"ע “פלא יועץ” ערך “גלות”: “יכוון כשהולך מביתו לביהכ"נ או ביהמ"ד וקשה עליו מאד ביום סגריר, או שאינו מיושב בביהמ"ד כבביתו, יקבל באהבה ובשמחה ויכוון שיהא גלות מכפרת עון”.

ט. “כל מאן דמצטער על יסורי הצדיקים, מעבירים חובביא דלהון מעלמא” (זהר ג'נו: ע"ע תרגום על תהלים עג,ה).

י. “בחסד ואמת יכופר עון” (משלי ט/ה) ומבואר בברכות (ה:) – “אמת” זו לימוד התורה.

(ע"ע רבנו יונה, “שערי תשובה” ד/יא: “אפילו עבר על כריתות או מיתת בית דין... ישית עמלו בתורה וטרחו בה ואשר תדד שנתו מעיניו יעלה במקום יסורין”)

